

A bite as a “personal seal”

Anton C. Zeven, NL-Wassenaar, anton.zeven@hetnet.nl

The website < www.dur.ac.uk/library/asc/seals > of the University of Durham shows among others a photograph of two seals from ca 1225. The seals belong to Robert of Stockport and his wife Mathilda. Robert seals with an equestrian seal. The marks on Mathilda’s seal (fig. 1) could possibly be her bite. She could have bitten in the soft sealing wax. The following information is given: *there are references, though unreliable, of seals being impressed with tooth marks in the eleventh and twelfth centuries*. If correct the bite is certainly a very personal seal mark. It can only be found in soft material, such as wet clay and sealing wax. In the paper “*Pilis Barbae Meae*”, by Giedo Haudenhuyse (Jubileum issue 2000 of *Heraldicum Disputationes*, p. 78-105), this author also points to seal biting. But no source is given to support this information. The same is true for the remark in italics where references are written in plural.

Fig. 1/Afb. 1. Seal of Mathilda, wife of Robert of Stockport
Seal nr 2323, no date, seal size: 19mm.

Heraldicum Disputationes 9 (2005):p. xxxvii. + **Aanvulling**.

Een beet als “persoonlijk zegel”

Anton C. Zeven, NL-Wassenaar, anton.zeven@hetnet.nl

De website < www.dur.ac.uk/library/asc/seals > van de Universiteit van Durham laat o.m. een foto van twee zegels uit ca 1225 zien. Zij zijn van Robert of Stockport en zijn vrouw Mathilda. Robert zegelt met een ruiterszegel. De merken op Mathilda’s zegelafdruk (afb. 1) zouden haar tandafdruk, haar beet zijn. Zij zou dus in plaats van een stempel in de nog zachte zegelwas af te drukken erin hebben gebeten. De volgende aanvulling wordt gegevens: *there are references, though unreliable, to seals being impressed with tooth marks in the eleventh and twelfth centuries* [er zijn onbetrouwbare aanwijzingen uit de 11de en 12 de eeuw, die melden dat tandafdrukken in zegels voorkomen.] Indien correct wel een zeer persoonlijk merk hoewel de beet is onder invloed des tijds veranderlijk. En alleen te vinden in materialen als klei en zegelwas en niet in zegellak of een metaal. Overigens stamt Mathilda’s zegelafdruk uit de 13de eeuw.

Marc van de Cruys wijst mij nog op het artikel van Giedo Haudenhuyse ”*Pilis Barbae Meae*”, in de Jubileumuitgave 2000 van *Heraldicum Disputationes* (p. 78-105), die ook naar het zegelbijten verwijst. Haudenhuyse noemt zijn bron niet. Waar kan ik meer over zegelbijten vinden?

Aanvulling 2016:

In de bovengenoemde Engelstalige toelichting staat *references*, dus een meervoud.

Mathilda was een dochter van en mede-erfgename van Richard fitz Roger, Lord of Woodplumpton. Volgens de zegelcatalogus zegelde hij met een zegel met een adelaar. Mathilda drukte eerder een eigen zegelstempel af: ovaal, een vijfblad en met omschrift: SIGILL.MATILDIS D'STOCKPORT. Zij had dus wel een eigen zegelstempel, maar kon daarover bij de boven beschreven gebeurtenis niet beschikken. Dan maar een beet in de was. Maar ik vraag mij af hoe bestendig dit zegelbeeld was, want ongetwijfeld was de kans groot dat zij bij een volgende keer een tand verloren had.
N.B. Fitz betekent net als Mac/Mc en Car zoon van. Voorbeelden: FitzGerald, McDonald en Carmiggelt = zoon van Miggelt/Michael.

Mijn vraag in bovenstaand 2005-artikel naar meer gegevens over zegelbijten heeft geen reactie opgeleverd.